

دعای امام صادق (ع) به روایت ابی یعفر

ادعیه منتخب کافی، فصل دهم: ذکر دعاهاى مختصر برای حوائج دنیا و آخرت و آنچه در اینجا ذکر می گردد سی دعاست.

۲۰. از ثقه جلیل ابن ابی یعفر روایت شده: حضرت صادق علیه السلام این دعا را می خواند:

اللَّهُمَّ اَمَلَاءَ قَلْبِي حُبَّالِكَ وَخَشِيَةً مِنْكَ وَتَصَدِيقًا وَاِيْمَانًا بِكَ وَفَرَقًا مِنْكَ وَشَوْقًا اِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَ الْاِكْرَامِ

خدایا دلم را از محبتت، و خشیتت، و تصدیق و ایمان به حقیقتت، و هراس از حضرتت، و شوق به سویت پر کن، ای صاحب عظمت و اکرام،

اللَّهُمَّ حَبِّبْ اِلَيْلِقَائِكَ وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ خَيْرَ الرَّحْمَةِ وَ الْبُرْكَاتِ وَ اَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ وَ لَا تُؤَخِّرْ نِي مَعَ
الْاَشْرَارِ

خدایا لقایت را محبوب من گردان، و در لقایت بهترین رحمت و برکت را برای من قرار ده، و مرا به شایستگان بپیوند، و همراه اشرا در پیام مینداز،

وَالْحَقِيقِي بِصَالِحٍ مَنْ مَضَىٰ وَاجْعَلْنِي مَعَ صَالِحٍ مَنْ بَقِيَ وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَاعِنِّي عَلَىٰ نَفْسِي

و به شایستگی که درگذشتند برسان، و با شایستگی که مانده اند قرارم ده، و مرا به راه شایستگان ببر، و مرا بر خویشتن یاری ده،

بِمَاتِعِينَ بِالصَّالِحِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَا تَرُدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَقَدْتُ مِنْهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا

و آن طور که شایستگان را بر خویشتنشان یاری می دهی، و مرا در آن بدی که از آن نجاتم دادی باز مگردان، ای پروردگار جهانیان، از تو ایمانی می خواهم،

لَا أَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ تُحِينِي وَتُمِيتُنِي عَلَيْهِ وَتَبْعُنِي عَلَيْهِ إِذَا بَعَثْتَنِي وَأَبْرَأُ قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةِ
وَالشُّكِّ فِي دِينِكَ،

که برایش مدتی جز لقای تو نباشد، بر آن زنده ام بداری و بمیرانی، و مرا بر آن برانگیزانی زمانی که بر می انگیزیم، و دلم را از ریا و شهرت طلبی، تردید در دینت پاک کن،

اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نَصْرًا فِي دِينِكَ وَقُوَّةً فِي عِبَادَتِكَ وَفَهْمًا فِي خَلْقِكَ وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَيِيضُ
وَجْهِي بِنُورِكَ

خدایا به من عطا کن، پیروزی در دینت، و نیرو در عبادتت، و فهم در آفرینشت، و دو بهره از رحمتت، و رویم را به نورت سپید کن،

وَأَجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَتَوَقَّئِي فِي سَبِيلِكَ عَلَى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ رَسُولِكَ

و شوقم را در آنچه نزد توست قرار ده، مرا در راه خود بر پایه آیینت و آیین رسولت بمیران،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْعُقْلَةِ وَالْقَسْوَةِ وَالْفُتْرَةِ وَالْمُسْكِنَةِ

خدایا از بی حالی و پیری و ترس و بخل و بی خبری و سنگدلی و سستی و مسکنت به تو پناه می آورم،

وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ

ای پروردگارم، از نفسی که سیر نمی شود، و قلبی که بیم نمی کند، و دعایی که اجابت نمی شود،

وَمِنْ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ وَأَعِيذُ بِكَ نَفْسِي وَأَهْلِي وَذُرِّيَّتِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

و نمازی که سود نمی بخشد به تو پناه می آورم، و خود، و خاندان و فرزندانم را از شیطان رانده شده به پناه تو می دهم،

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُبْرِئُنِي مِنْكَ أَحَدٌ وَلَا أَجِدُ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحِذًا فَلَا تَحْذُنِي وَلَا تَرُدَّنِي فِي هَلَاكَةٍ

وَلَا تَرُدَّنِي بِعَذَابٍ

خدایا احدی جز تو مرا پناه ندهد، و من جز تو پناهگاهی نمی یابم، پس مرا وا مگذار، و به هلاکت باز مگردان، و به عذاب رد مکن،

أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ عَلَى دِينِكَ وَالتَّصَدِيقَ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعَ رَسُولِكَ

پایداری در دینت، و تصدیق به کتابت، و پیروی رسولت را از تو می خواهم،

اللَّهُمَّ اذْكُرْنِي بِرَحْمَتِكَ وَلَا تَذْكُرْنِي بِخَطِيئَتِي وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ اِنِّي اِلَيْكَ رَاغِبٌ،

خدایا مرا به رحمتت یاد کن، و به خطایم یاد مکن، و از من بپذیر، و از فضلت بر من بیفز، من مشتاق توام،

اللَّهُمَّ اجْعَلْ ثَوَابَ مَنْطِقِي وَثَوَابَ مَجْلِسِي رِضَاكَ عَنِّي وَاجْعَلْ عَمَلِي وَدُعَائِي خَالِصًا لَكَ

خدایا پاداش گفتارم و ثواب مجلسم را خشنودی ات از من قرار ده، و عمل و دعایم را برای خود خاص گردان .

وَاجْعَلْ ثَوَابِي الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِكَ وَاجْمَعْ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ اِنِّي اِلَيْكَ رَاغِبٌ

و به رحمتت پاداشم را بهشت قرار ده، و همه آنچه از تو خواستم را برایم جمع کن، و از فضلت بر من بیفز، من مشتاق توأم.

اللَّهُمَّ غَارَتِ النُّجُومُ وَنَامَتِ الْعُيُونُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا يُوَارِي مِنْكَ لَيْلٌ سَاجٍ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ

أَبْرَاجٍ

خدایا ستارگان پنهان شدند، و دیده ها به خواب رفتند، و تو زنده و پاینده ای، شب تاریک از تو چیزی را نمی پوشاند، و نه آسمان ها دارای برج ها،

وَلَا أَرْضُ ذَاتِ مِهَادٍ وَلَا بَحْرٌ جُبِّيُّ وَلَا ظُلْمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ تُدْبِحُ الرَّحْمَةَ عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ خَلْقِكَ

و نه زمین دارای گستردگی، و نه دریای ژرف، و نه تاریکی هایی که بعضی بالای بعضی دیگرند رحمتت را شبانه بر هر که از بندگانت بخواهی فرو می فرستی،

تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ أَشْهَدُ بِمَا شَهِدْتَ بِهِ عَلَيَّ نَفْسِكَ وَشَهِدْتَ مَلَائِكَتِكَ وَأَوْلِيَ الْعِلْمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

خیانت دیده ها را، و آنچه سینه ها پنهان می کند می دانی، گواهی می دهم به آنچه خود بر خود گواهی دادی، و فرشتگانت و صاحبان دانش گواهی دادند، که معبودی جز تو نیست، عزیزی و حکیم،

وَمَنْ لَمْ يَشْهَدْ عَلَيَّ مَا شَهِدْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ وَشَهِدْتَ مَلَائِكَتِكَ وَأَوْلِيَ الْعِلْمِ فَاصْبِرْ شَهَادَتِي مَكَانَ شَهَادَتِهِ

و هر که گواهی نداد به آنچه بر خود گواهی دادی و فرشتگانت و صاحبان دانش گواهی دادند، گواهی مرا به جای گواهی او بنویس،

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تَفَكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ

خدایا تو یس سلام، و از توست سلام، از تو می خواهم ای دارای شوکت و اکرام، اینکه مرا از آتش دوزخ برهانی.

مؤلف گوید: این دعا را شیخ طوسی در کتاب «مصباح» بعد از رکعت چهارم نافله شب ذکر فرموده:
و علامه مجلسی روایتی از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده: این دعا را در نماز وتر بخوان.